

## Arrest

nr. 293 640 van 4 september 2023  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. VAN DER SCHUEREN  
Broederminstraat 38  
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>de</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 11 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 17 april 2023 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 juli 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. KELCHTERMANS *loco* advocaat F. VAN DER SCHUEREN en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*Volgens uw verklaringen bent u een etnische Azeri afkomstig uit Teheran en bent u in het bezit van het Iraans staatsburgerschap.*

*U diende een eerste verzoek om internationale bescherming in op 20 augustus 2012. U verklaarde dat u een atheïst was, dat u de islam als leugenachtig beschouwde en dat u hierdoor in Iran in de problemen was geraakt. Het Commissariaat-generaal nam op 11 januari 2013 een weigeringsbeslissing aangezien de door u aangehaalde problemen niet geloofwaardig werden bevonden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beslissing en beoordeling op 30 april 2013.*

Zonder het land te verlaten, diende u op 23 februari 2015 een tweede asielerzoek in. U verklaarde dat u begin 2014 twee Iraniërs ontmoette, die bekeerd waren tot het christendom. U vertelde aan hen uw levensverhaal en maakte hen duidelijk dat u in de problemen zat. Zij vertelden u dat geloof belangrijk was, dat u niet zonder geloof kon leven en dat geloof uw problemen zou oplossen. U had hierover enkele gesprekken met hen en zij nodigden u uit om naar hun kerk te komen. U bezocht de Iraanse kerk te Brussel voor het eerst in juni 2014. U besloot kort nadien om u te bekeren tot het christendom. U ging drie keer per maand naar de viering van de Iraanse kerk in Brussel, telkens op zondag. U kon nog niet gedoopt worden omdat u hiervoor meer op de hoogte moest zijn van de details van het christendom. Op 12 juni 2015 werd in het kader van dit tweede verzoek een weigeringsbeslissing genomen omdat er geen geloof gehecht kon worden aan de oprechtheid van uw bekering. Tegen deze beslissing ging u niet in beroep. U keerde niet terug naar Iran en diende op 14 april 2016 een derde verzoek in. U verklaarde dat u begin 2016 een regelmatige bezoeker werd van het Brussels Christian Center en dat u sindsdien zo goed als wekelijks deelnam aan de viering op zondag in het Brussels Christian Center. Bovendien liet u zich, na een tweetal lessen gevolgd te hebben, dopen. Overige activiteiten voerde u in het kader van uw geloof niet uit. Wel kon u uw vriend S. (...) aansporen om te beginnen lezen in de Bijbel. Omdat er geen elementen aanwezig waren die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking kwam werd uw derde verzoek niet in overweging genomen. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Zonder het land te verlaten, diende u op 29 maart 2018 een vierde verzoek in. U riep opnieuw uw bekering als asielmotief in. Omdat u aannemelijk gemaakt had dat u gedurende een geruime tijd vrij intens naar de kerk was gegaan en in christelijke middelen vertoefde waardoor uw bekering alsnog oprecht werd bevonden, werd u op 21 december 2018 door het Commissariaat-generaal erkend als vluchteling.

Op 19 februari 2020 verzocht uw toekomstige schoonmoeder M.E.R. (...) (O.V. (...)) om internationale bescherming. Uw schoonmoeder verklaarde dat u haar in contact bracht met het christendom en het Christian Center. Tijdens haar persoonlijk onderhoud werd haar gevraagd om te bewijzen dat u nog steeds actief bent bij het Christian Center. Ze legde een document neer van het Christian Center d.d. 27 januari 2022 dat vermeldt dat u van 2016 tot 2018 een actief lid van het Christian Center was. Uit dit document blijkt bijgevolg niet dat u thans nog een actief lid bent van het Christian Center. Daarom werd besloten te onderzoeken of de vluchtelingenstatus die u werd toegekend nog steeds op u van toepassing is. Met het oog op de mogelijke herziening van uw vluchtelingenstatuut en om u de gelegenheid te geven op dit nieuwe element te reageren, werd een persoonlijk onderhoud met u georganiseerd op 23 september 2022. U verklaarde dat u nog steeds naar het Christian Center gaat. In 2022 ging u een drietal keer. Verder verklaarde u dat u tijdens de coronaperiode de onlinemeetings volgde wanneer uw aanstaande schoonmoeder ze volgde. U sprak, behalve met uw schoonmoeder en uw partner, ook met nog zeker twee personen over uw geloof. U kon hen evenwel niet overtuigen om zich te bekeren. U verklaarde dat u naar de kerk gaat omdat u er rust vindt en omdat u Jezus dankbaar bent dat uw leven veranderd is. U vreest dat u bij terugkeer naar Iran ter dood gebracht zal worden omdat u een afvallige bent. Tijdens uw persoonlijk onderhoud d.d. 23 september 2022 legde u drie foto's van één of meerdere picknick(s)/ maaltijden neer waarmee u uw aanwezigheid in de kerk wenste aan te tonen.

#### B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van de elementen in het administratieve dossier kan worden opgemerkt dat, niettegenstaande u op 21 december 2018 erkend werd als vluchteling, heden uw vluchtelingenstatus moet worden ingetrokken.

Artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het CGVS de vluchtelingenstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest.

In casu diende uw vluchtelingenstatus opnieuw te worden overwogen nadat uw schoonmoeder, die verklaarde bekeerd te zijn, maar aan wiens bekering geen geloof gehecht kon worden, in België een verzoek om internationale bescherming indiende. Zij legde immers een document van uw kerk neer waaruit blijkt dat u sinds 2018 geen actief lid meer bent en dat u dus onmiddellijk na uw erkenning uw geloofsactiviteiten staakte. Het Commissariaat-generaal kan dan ook niet anders dan vaststellen dat u de

asielinstanties heeft trachten te misleiden omtrent de oprechtheid van uw bekering en u bijgevolg onterecht werd erkend als vluchteling.

Deze vaststelling wordt verder versterkt door de volgende vaststellingen.

U verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud d.d. 23 september 2022 actueel twee activiteiten voor uw geloof uit te voeren: u ging naar de kerk – u voelt zich er beter en heeft er nood aan om een tijdje in de kerk te zijn – en praatte met enkele mensen over het christendom (CGVS, p. 3; p. 5; p. 8). Geen van beide activiteiten heeft u echter aannemelijk gemaakt.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw verklaringen over het bijwonen van vieringen in het Christian Center weinig coherent waren. Zo verklaarde u dat pendelen naar de kerk sinds uw verhuis naar Antwerpen niet meer mogelijk of moeilijk is en dat u niet veel tijd heeft om regelmatig naar de kerk te gaan. Nadat u de vluchtelingenstatus werd toegekend, ging u naar eigen zeggen wel nog een paar keer naar de kerk: de eerste keer was al lang geleden waardoor u niet meer kon zeggen wanneer dit was, de laatste keer was verschillende maanden voor uw persoonlijk onderhoud en in 2022 ging u tot aan uw persoonlijk onderhoud drie of vier keer. Niet veel later preciseerde u dat u sinds u erkend werd als vluchteling 30 of 35 keer naar de kerk geweest bent om uiteindelijk te verklaren dat u hier absoluut geen inschatting van kon maken: het kon tien keer geweest zijn maar ook dertig of zelfs veertig keer (CGVS, p. 3-4). Het is niet aannemelijk dat u geen enkele coherente inschatting van het aantal kerkbezoeken sinds begin 2019 kon maken. Ook kan gewezen worden op uw onbestaande geloofsactiviteiten tijdens de coronaperiode. Zo verklaarde u dat, als u tijd of zin had, u de vieringen volgde maar dat u meestal aan het werken was. U voegde er ook aan toe dat u meestal geen zin had, dat u persoonlijk, i.e. alleen, tijdens de coronaperiode de vieringen geen enkele keer online bijgewoond heeft en dat u hoogstens af en toe zoommeetings meevolgte met uw schoonmoeder (CGVS, p. 5), die hier nochtans pas in februari 2021 mee begon (CGVS schoonmoeder II, p. 15). Bovendien kan opgemerkt worden dat het niet aannemelijk is dat, indien u volgens uw ene versie daadwerkelijk nog tientallen keren naar de kerk geweest zou zijn om er vieringen bij te wonen, een attest over uw kerkgang opgemaakt in januari 2022 slechts vermeldt dat u van 2016 tot 2018 actief was. Hiermee geconfronteerd, stelde u zich luidop de vraag of de persoon die het attest opgesteld had wel iedereen kent. Geconfronteerd met de u welbekende auteur van het attest, met name D.C. (...), verklaarde u niet te weten of hij u wel elke week gezien heeft (CGVS, p. 9). Nochtans had u eerder tijdens uw onderhoud verklaard dat u hem ziet als u naar de kerk gaat, dat hij ook u ziet en dat u hem had gevraagd om voor u te bidden (CGVS, p. 7). Bovendien verklaarde u dat u soms met D. (...) praat en dat jullie elkaar groeten (CGVS, p. 9). In alle redelijkheid kan aangenomen worden dat, indien u thans nog steeds regelmatig naar de kerk zou gaan en een actief lid zou zijn van het Christian Center of er nog Bijbelstudie gevolgd zou hebben na uw erkenning, wat u in de periode voor uw erkenning deed, het attest hier gewag zou van maken. Tevens kan opgemerkt worden dat u gevraagd werd om een nieuw attest neer te leggen teneinde klaarheid te scheppen in uw geloofsactiviteiten, hetgeen u vooralsnog niet gedaan heeft (CGVS, p. 9; p. 13).

U trachtte uw huidige houding ten aanzien van uw kerk te rechtvaardigen door te stellen dat u tijdens uw eerdere persoonlijke onderhoudsvoordaten de vluchtelingenstatus werd toegekend nooit gezegd heeft dat u constant of regelmatig naar de kerk ging: u ging in beperkte mate naar de kerk wanneer u kon. U zei zelfs dat de inhoud van het attest van D.C. (...) niet klopte, aangezien u ook in de periode van 2016 tot 2018 niet zo actief was. U vroeg zich zelfs af hoe men toen kon beweren dat u regelmatig ging, terwijl dit niet het geval was (CGVS, p. 4; p. 8; p. 10). Deze verklaring valt slechts moeilijk te rijmen met uw verklaringen afgelegd tijdens uw persoonlijk onderhoud in het kader van uw vierde asielverzoek. Toen verklaarde u dat u weliswaar door omstandigheden een periode minder regelmatig naar de kerk kon gaan, maar die periode was op het moment van uw persoonlijk onderhoud d.d. 23 november 2018 al meer dan anderhalf jaar afgesloten (CGVS 23/11/2018, p. 5). U verklaarde toen ook dat u sinds het overlijden van uw moeder zes maanden daarvoor enkel in de kerk rust kon vinden. De maand voor uw persoonlijk onderhoud woonde u bijv. op één viering na – toen was u ziek – alle vieringen bij (CGVS 23/11/2018, p. 5-6). U ging ook om de twee weken naar de Bijbelstudie (CGVS 23/11/2018, p. 9). U verklaarde toen tot slot nog dat u er graag naartoe gaat en dat u er uit eigen interesse naartoe gaat (CGVS 23/11/2018, p. 6). Dat u het, gelet op voorgaande verklaringen, plotsklaps vanaf begin 2019 klaarblijkelijk niet meer nodig vond en geen zin meer had om naar de kerk te gaan en aan vieringen deel te nemen, ondermijnt dan ook fundamenteel de geloofwaardigheid van uw verklaringen afgelegd tijdens uw vierde verzoek, met name dat u frequent naar de kerk ging omdat u enkel daar rust vond en omdat u er graag naartoe gaat.

Er kan dan ook besloten dat u niet heeft aangetoond dat u na uw erkenning nog uit oprechte overtuiging het Christian Center heeft gefrequenteerd. Wat de foto's ter staving van uw aanwezigheid in het Christian Center betreft dient opgemerkt te worden dat hieruit hoogstens blijkt dat u op één of meerdere maaltijden aanwezig was, niets meer.

Verder kan er evenmin geloof gehecht worden aan uw bewering dat u met verschillende mensen over uw geloof gesproken zou hebben en dat u veel mensen uitgenodigd zou hebben om naar de kerk te gaan (CGVS, p. 5).

*Immers, indien u zelf niet naar de kerk gaat, kan niet worden ingezien dat u andere mensen zou uitnodigen om naar de kerk te gaan. Dit blijkt tevens uit uw antwoord op de vraag wie u van uw geloof had proberen te overtuigen. Behalve uw schoonmoeder kwam u niet verder dan M.K. (...), R.M. (...) en uw partner – met uw Arabische collega's op het werk spreekt u niet over uw geloof – (CGVS, p. 11), waardoor u uw bewering dat u 'veel' mensen zou hebben uitgenodigd niet aannemelijk maakt. Betreffende uw christelijke conversaties met uw partner kan in dit verband opgemerkt worden dat uw schoonmoeder verklaarde dat uw partner dankzij de door u vertelde verhalen uit de Bijbel de traumatische gebeurtenissen uit haar jeugd een plaats kon geven en dat uw partner zelfs had aangegeven dat ze intussen ook klaar was om gedoopt te worden en dat ze een christen is, terwijl u verklaarde dat ze geen christen is, dat ze geen interesse heeft om naar de kerk te gaan en dat ze zelfs niet reageert wanneer u haar probeert te overtuigen van het christendom (CGVS schoonmoeder I, p. 9; CGVS schoonmoeder II, p. 9-10; CGVS, p. 4; p. 11). Gelet op het voorgaande, zijn uw gesprekken met uw partner over het christendom niet aannemelijk.*

*Bovendien werd er inzake het asielverzoek van uw schoonmoeder een weigeringsbeslissing genomen omdat er aan de oprechtheid van haar beweerde bekering niet het minste geloof gehecht kon worden. Zo had ze bijv. niet aannemelijk gemaakt dat ze werkelijk intens contact had met u vanuit Iran om over het christendom te spreken (CGVS schoonmoeder I, p. 18-20; CGVS, p. 12). In dit verband kan er ook op gewezen worden dat, ondanks uw beweerde frequente gesprekken met uw toekomstige schoonmoeder over het christendom, u niet eens wist waarom zij precies besloot om christen te worden (CGVS, p. 5). Nochtans kan aangenomen worden dat het motief om zich te bekeren een evident onderwerp is tussen de bekeerder en de bekeerde. Het loutere feit dat u niet op de hoogte was van uw schoonmoeders bekeringsmotieven, ondermijnt in zeer ernstige mate de geloofwaardigheid van jullie contacten en gesprekken over het christendom. Dit blijkt tevens uit uw verklaring dat uw schoonmoeder in België soms met u praat over het christendom wanneer u van uw werk komt, maar dat u er dan 'geen zin' in heeft (CGVS, p. 6). Een dergelijke opmerking verraadt geen diepgaande christelijke overtuiging en een oprechte wens om over het christendom te spreken.*

*Dat het niet aannemelijk is dat u derden van uw geloof probeert te overtuigen, blijkt tevens uit uw zeer lacunaire geloofskennis, waardoor u niet aannemelijk maakt dat u actueel, anno 2023, inhoudelijk onderlegd bent om anderen van uw geloof te overtuigen. Er kan in dit verband bezwaarlijk een groei als gelovige in uw hoofde vastgesteld worden. Immers, tijdens uw persoonlijk onderhoud van 23 november 2018 antwoordde u nog correct dat op Pasen de verrijzenis van Jezus gevierd wordt en dat Pasen en Pinksteren de belangrijkste christelijke feesten zijn (CGVS 23/11/2018, p. 10). Heden kende u evenwel opmerkelijk genoeg van geen van beide feesten nog de betekenis en beschreef u Pasen zelfs verkeerdelijk als de dag waarop de geest van Christus zijn lichaam verlaat en naar de hemel gaat. U kon Pasen evenmin situeren in de tijd en meende dat Pasen in het jaar van uw onderhoud nog gevierd moest worden, terwijl het in werkelijkheid op 17 april 2022 al werd gevierd (CGVS, p. 6; p. 11). Het is zeer vreemd dat, ofschoon u in 2018 wel nog wist wat Pasen inhield, u als zelfverklaarde christen enkele jaren later niet eens meer weet dat men op Pasen viert dat Christus is opgestaan uit de dood. De verrijzenis van Jezus raakt nochtans aan de essentie van het christelijk geloof en is het belangrijkste christelijke feest. Ook zou uw schoonmoeder, die zich na u op uw aansturen zou hebben bekeerd, u aan de feestdagen herinnerd hebben en er met u over gesproken hebben (CGVS, p. 6). Dat een nieuwe bekeerde haar bekeerder moest herinneren dat op die dag een welbepaald christelijk feest plaatsvond, raakt overigens kant noch wal. Gelet op het voorgaande heeft u niet aangetoond anno 2023 nog over geloofskennis en over kennis van de christelijke geloofspraktijk te beschikken, waardoor evenmin aannemelijk is dat u derden van uw geloof probeert te overtuigen.*

*Gelet op het voorgaande kan er aan uw bewering dat u over uw geloof met derden spreekt niet het minste geloof gehecht worden.*

*Het geheel van bovenstaande motieven noopt ertoe te besluiten dat u niet aangetoond heeft sinds 2018 nog actief lid van het Christian Center te zijn. Evenmin heeft u uw beweerde predikactiviteiten aangetoond. Aangezien u in de periode voor uw erkenning bijzonder actief was in het Christian Center – of dat op zijn minst liet uitschijnen – terwijl na uw erkenning uw geloofsactiviteiten onbestaande zijn, dient besloten te worden dat uw geloofsactiviteiten indertijd louter ingegeven werden door opportunistische motieven om op die manier de vluchtelingenstatus te verwerven. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan de oprechtheid van uw bekering.*

*Volledigheidshalve kan, betreffende uw geloofsactiviteiten uit het verleden, worden toegevoegd dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit, gelet op het bovenstaande, evenwel niet aannemelijk gemaakt – en personen met geloofwaardige bekeringsactiviteiten – uw bekering tot het christendom is echter niet geloofwaardig waardoor uit niets*

blijkt dat u zich bij terugkeer als christen zal gedragen of aldus zal worden gepercipieerd –, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Overigens had u ondanks uw overtuiging dat de Iraanse autoriteiten van uw bekering op de hoogte zijn geen concrete indicaties dat ze werkelijk op de hoogte zijn van uw vroegere geloofsactiviteiten in België (CGVS, p. 13). Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan er aan uw asielmotieven geen enkel geloof meer gehecht worden. Er dient dan ook benadrukt te worden dat u door het afleggen van bedrieglijke verklaringen in dit verband bewust de asielmotieven op basis waarvan u de vluchtelingenstatus heeft verkregen verkeerd voorgesteld heeft. Derhalve wordt overgegaan tot de intrekking van uw vluchtelingenstatuut voor zoverre u geen andere motieven kan aanbrengen die het behoud van het u toegekende statuut kunnen rechtvaardigen. Dit is hier evenwel niet het geval. U verklaarde immers uitdrukkelijk dat de enige reden waarom u niet naar Iran kan terugkeren uw bekering is (CGVS, p. 13).

Gelet op het geheel van bovenstaande motieven dient uw vluchtelingenstatus dan ook ingetrokken te worden op basis van artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet. Om dezelfde redenen kan er in uw hoofde geen sprake zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Tot slot is er in uw hoofde geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, voor wat Iran betreft, gelet op de afwezigheid van enige internationale informatie dat er in Iran een gewapend conflict zou zijn, van mening dat er geen indicaties zijn dat er voor burgers in Iran actueel een reëel risico zou bestaan om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Inzake uw schoonmoeders asielerzoek werd een weigeringsbeslissing genomen.

#### C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken.”

## 2. Het verzoekschrift

### 2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de:

“Schending artikel 1 van het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag):

Schending van artikel 3 EVRM in samenhang met artikel 9 EVRM;

Schending van artikel 55/3/1 §2, 2° Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet);

Schending van de materiële motiveringsplicht;

Schending van beginselen van behoorlijk bestuur, namelijk schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.”

Verzoeker vangt zijn betoog aan met enkele algemene, theoretische beschouwingen inzake een aantal van de aangevoerde bepalingen en beginselen en inzake de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming. Vervolgens geeft hij aan:

“Het CGVS weerhoudt de meest nadelige interpretatie van het interview van verzoeker en begaat daardoor substantiële appreciatiefouten.

Het CGVS stelt dat verzoeker de asielinstanties heeft trachten te misleiden omtrent de oprechtheid van zijn bekering en dat hij bijgevolg onterecht werd erkend als vluchteling.

Nochtans meent verzoeker dat een correcte appreciatie van de gegeven verklaringen en bewijsstukken naar aanleiding van de heroverweging wel degelijk zou leiden tot het behoud van de status van de vluchtelingenstatus.”

Verzoeker betoogt vervolgens:

“Verzoeker is nog steeds een praktiserende Christen. Hierover bestaat geen twijfel.

Verwerende partij probeert dit in twijfel te trekken door te stellen dat verzoeker verschillende antwoorden geeft op de vraag hoe vaak hij naar het Christian Center is geweest sinds zijn erkenning.

Verzoeker haalt meerdere keren aan dat hij niet exact kan zeggen hoe vaak hij naar de kerk ging. Het gaat hier immers over een periode van bijna 5 jaar.

In die 5 jaar is verzoeker verhuisd, heeft hij twee- tot driemaal Covid-19 gekregen waarbij hij bijna het leven liet, heeft hij een inburgeringscursus gevolgd, Nederlandse les genomen, zijn huidige partner leren kennen, vast werk gezocht en gevonden, ....

Kortom verzoeker heeft de afgelopen jaren moeten knokken om zijn leven uit te bouwen en heeft zich zeer goed geïntegreerd.

Hij ging bovendien op geregelde tijdstippen naar de kerk, maar heeft uiteraard niet exact bijgehouden hoeveel malen dit juist betrof. Verder geeft hij ook aan regelmatig op zondag te werken waarbij het voor hem niet mogelijk was om elke viering in de kerk bij te wonen.

Enkele paragrafen uit zijn onderhoud laten duidelijk zien dat verzoeker niet exacte aantal weet, wat geheel normaal is en juist de geloofwaardigheid staft: (eigen onderlijning)

(...)

Verwerende partij geeft de meest nadelig interpretatie aan de verklaring van verzoeker. Men kan niet verwachten van iemand dat zij perfect aangeven wanneer en hoe vaak men de laatste vijf jaar kerkvieringen hebben bijgewoond

Bijkomend waren er tijdens de covid-periode online kerkdiensten die verzoeker heeft bijgewoond. Dat hier geen screen shots van genomen werden is niet meer dan logisch."

Verzoeker vervolgt:

"Verzoeker benadrukt dat hij tijdens zijn vorige P.O.'s nooit heeft gesteld een verspreider te zijn van het geloof noch dat hij wekelijks deelnam aan de vieringen. Verzoeker heeft zijn leven op vlak van geloof dan ook niet drastisch omgegooid zoals verwerende partij insinueert:

Passage uit het P.O. van 23.11.2018 naar aanleiding van de erkenning van verzoeker op 21.12.2018 (eigen onderlijning):

(...)

Verzoeker is steeds eerlijk geweest. Hij heeft nooit aangegeven een fervente kerkganger te zijn die elke week aanwezig is.

Het is bijzonder kortzichtig van verwerende partij om te beweren dat verzoeker geen of een minder gelovige/bekeerde Christen zou zijn indien hij niet naar de kerk zou gaan.

Geloof is een overtuiging die verder gaat dan de fysieke aanwezigheid in de kerk.

Verzoeker benadrukt opnieuw dat hij gelovig is en bekeerd sinds 2014."

Waar het ongeloofwaardig wordt bevonden dat hij met mensen sprak over zijn geloof, doet verzoeker gelden:

"Verzoeker heeft letterlijk gesteld in zijn P.O. dat hij geen verspreider is van de blijde boodschap. Het is niet ongewoon dat verzoeker gesprekken heeft gehad met zijn partner over het Christendom maar dat zij hierin niet geïnteresseerd was en zich niet wou bekeren.

Persoonlijk onderhoud pagina 4 (eigen onderlijning):

(...)

Wat betreft het verzoek om internationale bescherming van de schoonmoeder van verzoeker.

Verzoeker stelt dat hij meerdere gesprekken met zijn schoonmoeder gehad heeft over het Christendom en dat zij, onder andere hierna, zich heeft bekeerd tot het Christendom.

De weigeringsbeslissing van de schoonmoeder van verzoeker staat los van de motieven van verzoeker zelf. Hij is gelovig, hij gaat naar de kerk, hij uit zijn geloofsbeleving en heeft hiervoor terecht de vluchtelingenstatus gekregen in 2018.

De foto's spreken voor zich, zijn verklaringen zijn duidelijk en allesbehalve tegenstrijdig."

Met betrekking tot de aan hem verweten onwetendheid over Pasen, stelt verzoeker verder:

"Het antwoord van verzoeker luidt als volgt:

(...)

Verzoeker stond onder immense druk tijdens het interview. Op Pasen herrijst Jezus, op Hemelvaart gaat zijn lichaam naar de hemel, verzoeker haalt deze twee gebeurtenissen door elkaar.

Deze verwarring kan hem niet ernstig verweten worden."

Voorts voert verzoeker aan:

"Bijkomend legt verzoeker verschillende gedateerde foto's neer van kerkdiensten en activiteiten die hij heeft bijgewoond in de afgelopen jaren (stuk 2). Die stukken liegen niet.

Verder legt verzoeker een verklaring van het Christian Center neer dd. 28 september 2022 waarin wordt beschreven dat verzoeker gedoopt werd en dat hij van tijd tot tijd diensten bijwoont (stuk 3).

Dit beaamt het verhaal van verzoeker.

Verzoeker verwijst met betrekking tot zijn recente kerkactiviteiten en zijn kennis over het Christendom naar een recent arrest van uw Raad (RvV nr. 272 489 van 10 mei 2022):

(...)

Verzoeker benadrukt dat zijn bekering oprecht is. Hij weet wat een parabel is, vertelt het verhaal de vermenigvuldigen van de broden, ... .

*Bovendien heeft verzoeker nooit valse verklaringen afgelegd of valse documenten gebruikt in zijn vier aanvragen om internationale bescherming. Noch blijkt uit zijn gedrag of zijn verklaringen dat hij niet langer vervolging vreest in zijn land van herkomst wegens zijn religieuze overtuigingen.”*

Tevens betoogt verzoeker:

*“Verwerende partij stelt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenkt aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming.*

*Verwerende partij ziet echter over het hoofd dat indien verzoeker zich manifesteert als Christen in Iran, hij alsnog problemen kan ondervinden gezien zijn overtuiging.*

*Verzoeker verwijst hierbij opnieuw naar bovenstaand arrest van uw Raad (eigen onderlijning): (...).”*

2.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de:

*“Schending van artikel 61/1/5 Vreemdelingenwet. Schending van het zorgvuldigheids- en proportionaliteitsbeginsel. Schending van artikel 8 EVRM. Schending van de motiveringsplicht.”*

Verzoeker wijst op de inhoud van artikel 61/1/5 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en voert aan:

*“Verwerende partij diende dusdanig rekening te houden met de aard en de hechtheid van de familiebanden, de duur van het verblijf in België, en het bestaan van de familie-, culturele- en sociale banden met het land van herkomst.*

*Eveneens moest verwerende partij rekening houden met de verankering van verzoeker in de samenleving. Verwerende partij doet dit geheel niet. Er wordt nergens gemotiveerd of zorgvuldig en evenredig nagegaan wat de huidige situatie van verzoeker uitmaakt en hoe die in verhouding staat tot de Belgische staat.*

*(...)*

*Verzoeker benadrukt dat hij zich sinds 2012 op Belgisch grondgebied bevindt. Dit betreft meer dan 10 jaar.*

*Hij is hier geheel geïntegreerd en verankerd. Enkele jaren geleden leerde verzoeker zijn huidige verloofde, de Belgische N.S. (...) (RRN (...)) kennen (stuk 6). Zij wonen sinds 15.09.2022 wettelijk samen (stuk 5). Het koppel heeft in de nabije toekomst plannen om te huwen (stuk 4).*

*Verder kocht verzoeker zeer recent dd. 08.03.2023 samen met zijn verloofde een woning aan (stuk 7).*

*Op 28.02.2023 kreeg verzoeker tevens een contract van onbepaalde duur bij S. (...) Nv als handlanger (stuk 8).*

*Het staat onomstotelijk vast dat verzoeker zijn heel leven hier heeft uitgebouwd en volledig verankerd is in België.*

*Er kan niet verwacht worden van verzoeker na meer dan 10 jaar op Belgisch grondgebied, dat hij zijn leven volledig moet opgeven om terug te keren naar Iran. Dit is een buitenproportionele en onevenredige beslissing.*

*Verzoeker heeft een gezinsleven dat dient te worden beschermd onder artikel 8 EVRM.*

*Verwerende partij heeft nagelaten alle bovenstaande elementen zorgvuldig, proportioneel en evenredig te onderzoeken. Tijdens het persoonlijk onderhoud van verzoeker werd hierover geen enkele vraag gesteld.*

*Bijkomend heeft verwerende partij nagelaten hierover te motiveren in de bestreden beslissing.”*

Verzoeker vervolgt:

*“Bovendien zal verzoeker, indien hij moet terugkeren naar Iran, als verwesterd worden beschouwd. Hij heeft een relatie met een ongelovige vrouw, heeft 10 jaar in Europa gewoond en is bekeerd tot het Christendom.*

*Verwerende partij gaat hier volledig aan voorbij en stelt enkel dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenkt aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming.*

*Verzoeker zal niet aanzien worden als een terugkerende verzoeker om internationale bescherming na een periode van 10 jaar in België. Hij zal aanzien worden als een verwesterd persoon.*

*Bovendien baseert verwerende partij zich op een COI Focus van 2020. Verzoeker wijst erop dat het huidige klimaat in Iran helemaal is omgeslagen:*

*(...)*

*Verwerende partij kan zich niet baseren op informatie van drie jaar geleden. Er moet rekening gehouden worden met de huidige situatie in Iran waarbij elke Westerse invloed wordt afgezworen en hardhandig aangepakt.*

*Verzoeker loopt wel degelijk gevaar wanneer hij zou moeten terugkeren naar Iran.”*

2.3. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

*“In hoofddorde, de beslissing van het CGVS te vernietigen en verzoeker opnieuw de vluchtelingenstatus toe te kennen.*

*In ondergeschikte orde, de beslissing van het CGVS te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS.”*

2.4. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift:

*“2. Attest Christian Center dd. 28.09.2022*

*3. Verschillende gedateerde foto's*

*4. Toestemming huwelijksaangifte dd. 16.03.2023*

*5. Attest gezinssamenstelling dd. 31.10.2022*

*6. Kopie ID N.S. (...)*

*7. Verkoopakte dd. 08.03.2023*

*8. Arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur dd. 28.02.2023”.*

### 3. Beoordeling van de zaak

3.1. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een maatregel tot terugleiding of verwijdering, maken de vraag of verweerder in de bestreden beslissing al dan niet terecht heeft besloten tot de intrekking van verzoekers vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 55/3/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet en de toetsing of verzoeker al dan niet (nog steeds) in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet vooreerst integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is te dezen dan ook niet aan de orde.

3.2. De schending van artikel 8 van het EVRM, dat het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven behelst, wordt te dezen door verzoeker ook niet dienstig opgeworpen. De Raad doet in het kader van onderhavig beroep namelijk noch uitspraak over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel, noch over burgerlijke rechten of de gegrondheid van een strafvervolging. Hij beschikt over een gebonden bevoegdheid en gaat louter na of in hoofde van verzoeker al dan niet terecht werd besloten tot de intrekking van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 55/3/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet en of verzoeker al dan niet (nog steeds) in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In zoverre verzoeker zich in dit kader beroept op het gegeven dat zijn partner de Belgische nationaliteit heeft en in België verblijft, dat zij samen een woning aankochten en wettelijk samenwonen en dat zij wensen te huwen, dient daarenboven te worden opgemerkt dat het doel van een verzoek om internationale bescherming er geenszins uit bestaat om het recht op eerbiediging van het gezins- en familieleven te horen bevestigen doch wel om na te gaan of de vreemdeling mogelijks bescherming nodig heeft tegen vervolging in het land van herkomst omwille van één van de in het Verdrag van Genève vermelde gronden (artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet) of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming (artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet).

Ook het gegeven dat verzoeker reeds lang in België verblijft, hier werkt en hier *“geheel geïntegreerd en verankerd”* is, betreft geen element op grond waarvan er kan worden overgegaan tot de hervorming of de vernietiging van de bestreden beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus en/of tot de toekenning van internationale bescherming aan verzoeker. Deze elementen zijn *an sich* immers niet relevant bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoeker, er zijn geen wettelijke bepalingen of beginselen die toelaten om louter op grond van dergelijke overwegingen een internationale beschermingsstatus te verlenen aan verzoeker en de Raad heeft te dezen niet de bevoegdheid om op deze basis een verblijfsrecht toe te kennen aan verzoeker.

3.3. Verzoeker beroept zich ook niet op dienstige wijze op de inhoud van artikel 61/1/5 van de Vreemdelingenwet. Dit artikel heeft immers betrekking op de beslissingen tot weigering, beëindiging, intrekking of niet-vernieuwing van de machtiging tot verblijf voor studenten. Hoe dit artikel *in casu* van toepassing zou kunnen zijn en door verweerder zou kunnen zijn geschonden, kan dan ook niet worden ingezien.



3.4. Het proportionaliteitsbeginsel, vorm van het redelijkheidsbeginsel, is in onderhavige procedure evenmin aan de orde. Zoals reeds meermaals werd aangegeven, beschikt de Raad te dezen immers over een gebonden bevoegdheid en gaat de Raad louter na of in hoofde van verzoeker al dan niet terecht werd besloten tot de intrekking van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 55/3/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet en of verzoeker al dan niet (nog steeds) in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland resorteert derhalve niet onder deze bevoegdheid.

3.5. De formele motiveringsplicht heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.6. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.7. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 55/3/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling trekt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de vluchtelingenstatus in *“ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd erkend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest”*.

Nadat verzoekers schoonmoeder, die in contact zou zijn gekomen met het christendom via verzoeker, een verzoek om internationale bescherming indiende en in het kader van dit verzoek een attest neerlegde waaruit kon worden afgeleid dat verzoeker slechts van 2016 tot 2018 actief was in het Christian Center, werd verzoeker op 6 september 2022 opnieuw opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud dat plaatsvond op 23 september 2022. In dit kader dient vooreerst te worden vastgesteld dat zowel de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen als de geloofwaardigheid van zijn concrete asielmotieven op manifeste wijze worden ondermijnd door verzoekers houding en gedragingen tijdens het voormelde persoonlijk onderhoud, dewelke getuigen van een kennelijk gebrek aan medewerking. Zo vroeg verzoeker zich luidop af waarom de gestelde vragen aan hem werden gesteld (administratief dossier, notities van het laatste persoonlijk onderhoud, p.4). Verder ontweek verzoeker veelvuldig de aan hem gestelde vragen, bijvoorbeeld wanneer hij werd ondervraagd over zijn schoonmoeder. Vervolgens gaf hij bovendien aan: *“Excuseer, gaat het vandaag constant over mijn schoonmoeder gaan”* (*ibid.*, p.5-6). Even later gaf verzoeker, hoewel dit zowel in de oproeping voor als bij de aanvang van het gehoor duidelijk werd uitgelegd, aan eigenlijk niet te weten waarom hij op het CGVS was, stelde hij zich luidop de vraag of hij die dag over het christendom moest praten, vroeg hij zich af tegen wie hij hierover zou moeten praten en gaf hij aan dat hij niet wist waarom verwacht werd dat hij al die vragen moest beantwoorden. Vervolgens werd erop gewezen dat hij gewoon de vragen moest beantwoorden (*ibid.*, p.7). Na de pauze verweet verzoeker, wanneer hij werd ondervraagd over het belang dat kerkbezoeken voor hem hadden, de ondervrager verder dat deze vragen stelde waar hij niets van begreep. Vervolgens gaf hij aan dat hij het belachelijk vond dat aan hem vragen werden gesteld over het laatste christelijke feest, over datgene waarover hij sprak met zijn schoonmoeder en over zijn kerk. Hij stelde daarna dat hij verwachtte dat hij zou worden begrepen en geloofd en voegde toe: *“maar jullie hebben me naar hier gehaald om te vragen wat het laatste christelijke feest is. Als het zo is ga ik geen antwoord meer geven. U stelt vragen van 2019-2018-2020, hoe kan ik dat weten. Ik heb drie keer een vraag aan u gesteld en u doet alsof u de vraag niet gehoord heeft. U geeft me geen antwoord”* (*ibid.*, p.8). Wanneer hem even later werd gevraagd welke de

vijf eerste boeken van het oude testament zijn, antwoordde verzoeker dan weer laconiek: *“Neen. Gaat meneer christelijke vragen stellen?”* (ibid., p.10).

Verder wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd dat uit het attest van het Christian Center dat verzoekers schoonmoeder neerlegde blijkt dat verzoeker sinds 2018, het jaar waarin aan hem de vluchtelingenstatus werd toegekend, geen actief lid meer was van de kerk en dat hij zijn geloofsactiviteiten aldus onmiddellijk na zijn erkenning als vluchtelingen staakte. In het betreffende attest, dat dateert van 27 januari 2022 en is opgenomen in de map ‘landeninformatie’ in het administratief dossier, wordt immers duidelijk aangegeven dat verzoeker slechts in het verleden een actief lid van de betreffende kerk was, en dit in de periode van 2016 tot 2018.

Het nieuwe attest van het Christian Center dat verzoeker bij het verzoekschrift voegt en dat dateert van 28 september 2022 is geenszins van zulke aard dat dit afbreuk kan doen aan de inhoud van het hoger aangehaalde attest van 27 januari 2022 en de op grond van deze inhoud gedane vaststellingen. Vooreerst kan in dit kader worden opgemerkt dat het niet ernstig is dat verzoeker slechts in het onderhavige verzoekschrift en in het kader van onderhavig beroep met dit nieuwe attest op de proppen komt. Reeds tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS, dat plaatsvond op 23 september 2022, werd verzoeker immers naar een attest gevraagd dat zijn geloofsactiviteiten staafde (administratief dossier, notities van het laatste persoonlijk onderhoud, p.13). Hij kreeg om zulk attest over te maken vijf werkdagen de tijd. Hoewel het attest binnen deze termijn werd uitgereikt, maakte hij dit niet over aan het CGVS. Evenmin deed hij dit in de maanden nadien. Nochtans werd de bestreden beslissing slechts genomen op 6 maart 2023. Daarenboven vertoont dit attest een duidelijk en kennelijk gesolliciteerd karakter. Zo is het gericht aan al wie het aanbelangt, werd het duidelijk opgesteld op vraag en ten behoeve van verzoeker en wordt in het attest expliciet gesteld dat dit dient om verzoekers zaak te ondersteunen. Verder gaat het uit van de pastor van het Christian Center, die zichzelf kennelijk tot taak heeft aangemeten om verzoeker bij te staan in diens betrachtingen. Aangezien diezelfde persoon in het attest dat dateerde van eind januari 2022 nog duidelijk en in niet mis te verstane bewoordingen aangaf dat verzoeker enkel in het verleden, van 2016 tot 2018, actief lid was van diens kerk, kan dit attest verder geenszins volstaan om aan te tonen dat verzoeker ook nadien nog actief zou zijn geweest in diens kerk. Dit geldt nog des te meer nu in dit attest slechts op vage, algemene en niet nader gepreciseerde wijze wordt gesteld dat verzoeker de diensten van de kerk van tijd tot tijd bijwoonde.

Dat verzoeker na zijn erkenning nog actief lid zou zijn geweest van het Christian Center, kan ook op basis van verzoekers verklaringen verder in het geheel niet worden aangenomen. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing vooreerst geheel terecht gesteld:

*“Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw verklaringen over het bijwonen van vieringen in het Christian Center weinig coherent waren. Zo verklaarde u dat pendelen naar de kerk sinds uw verhuis naar Antwerpen niet meer mogelijk of moeilijk is en dat u niet veel tijd heeft om regelmatig naar de kerk te gaan. Nadat u de vluchtelingenstatus werd toegekend, ging u naar eigen zeggen wel nog een paar keer naar de kerk: de eerste keer was al lang geleden waardoor u niet meer kon zeggen wanneer dit was, de laatste keer was verschillende maanden voor uw persoonlijk onderhoud en in 2022 ging u tot aan uw persoonlijk onderhoud drie of vier keer. Niet veel later preciseerde u dat u sinds u erkend werd als vluchteling 30 of 35 keer naar de kerk geweest bent om uiteindelijk te verklaren dat u hier absoluut geen inschatting van kon maken: het kon tien keer geweest zijn maar ook dertig of zelfs veertig keer (CGVS, p. 3-4). Het is niet aannemelijk dat u geen enkele coherente inschatting van het aantal kerkbezoeken sinds begin 2019 kon maken.”*

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. In tegenstelling met wat hij voorhoudt, mocht van hem, zo hij zijn christelijke activiteiten sedert zijn erkenning als vluchteling daadwerkelijk had voortgezet, wel degelijk redelijkerwijze worden verwacht dat hij toch enigszins bij benadering zou kunnen aangeven hoe vaak hij nadien nog naar de kerk ging. Dat hij hiertoe geheel niet in staat bleek, laat niet toe enig geloof te hechten aan zijn beweerdelijk voortgezette religieuze engagement en activiteiten sedert 2018.

Dit geldt nog des te meer nu het manifest ongeloofwaardig is dat de pastor van de kerk, zo verzoeker werkelijk tientallen keren de kerk had bezocht in de periode van 2018 tot 2022, in diens attest van januari 2022 hiervan niet de minste melding zou maken doch integendeel expliciet zou aangeven dat verzoeker slechts in het verleden en van 2016 tot 2018 een actief lid van de kerk was. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing dan ook met recht gemotiveerd:

*“Bovendien kan opgemerkt worden dat het niet aannemelijk is dat, indien u volgens uw ene versie daadwerkelijk nog tientallen keren naar de kerk geweest zou zijn om er vieringen bij te wonen, een attest over uw kerkgang opgemaakt in januari 2022 slechts vermeldt dat u van 2016 tot 2018 actief was. Hiermee*

geconfronteerd, stelde u zich luidop de vraag of de persoon die het attest opgesteld had wel iedereen kent. Geconfronteerd met de u welbekende auteur van het attest, met name D.C. (...), verklaarde u niet te weten of hij u wel elke week gezien heeft (CGVS, p. 9). Nochtans had u eerder tijdens uw onderhoud verklaard dat u hem ziet als u naar de kerk gaat, dat hij ook u ziet en dat u hem had gevraagd om voor u te bidden (CGVS, p. 7). Bovendien verklaarde u dat u soms met D. (...) praat en dat jullie elkaar groeten (CGVS, p. 9). In alle redelijkheid kan aangenomen worden dat, indien u thans nog steeds regelmatig naar de kerk zou gaan en een actief lid zou zijn van het Christian Center of er nog Bijbelstudie gevolgd zou hebben na uw erkenning, wat u in de periode voor uw erkenning deed, het attest hier gewag zou van maken.”

Bovendien wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Ook kan gewezen worden op uw onbestaande geloofsactiviteiten tijdens de coronaperiode. Zo verklaarde u dat, als u tijd of zin had, u de vieringen volgde maar dat u meestal aan het werken was. U voegde er ook aan toe dat u meestal geen zin had, dat u persoonlijk, i.e. alleen, tijdens de coronaperiode de vieringen geen enkele keer online bijgewoond heeft en dat u hoogstens af en toe zoommeetings meevolgt met uw schoonmoeder (CGVS, p. 5), die hier nochtans pas in februari 2021 mee begon (CGVS schoonmoeder II, p. 15).”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Waar hij boudweg poneert dat hij tijdens de covid-periode wel degelijk online kerkdiensten zou hebben bijgewoond, dient immers te worden opgemerkt dat dit niet kan worden gerijmd met zijn eerder afgelegde verklaringen. Eerder gaf verzoeker, nadat hij de gestelde vragen eerst trachtte te ontwijken en wanneer opnieuw gevraagd werd hoe vaak hij tijdens de coronaperiode online een viering bijwoonde, namelijk aan: “Ik persoonlijk op mijn computer, niets, nul. Ik vermoed het natuurlijk”. Erop gewezen dat dit antwoord bevreemdend was en dat hij toch moest weten of en hoe vaak hij zulks deed, gaf hij vervolgens slechts aan dat zijn schoonmoeder wel deelnam aan online-vieringen, dat zij dit ook soms deed via zijn computer, dat hij dan ook daar was, dat er soms grapjes werden gemaakt en dat hij dan meelachte (administratief dossier, notities van het laatste persoonlijk onderhoud, p.4-5).

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“U trachtte uw huidige houding ten aanzien van uw kerk te rechtvaardigen door te stellen dat u tijdens uw eerdere persoonlijke onderhoudsvoordaten de vluchtelingenstatus werd toegekend nooit gezegd heeft dat u constant of regelmatig naar de kerk ging: u ging in beperkte mate naar de kerk wanneer u kon. U zei zelfs dat de inhoud van het attest van D.C. (...) niet klopte, aangezien u ook in de periode van 2016 tot 2018 niet zo actief was. U vroeg zich zelfs af hoe men toen kon beweren dat u regelmatig ging, terwijl dit niet het geval was (CGVS, p. 4; p. 8; p. 10). Deze verklaring valt slechts moeilijk te rijmen met uw verklaringen afgelegd tijdens uw persoonlijk onderhoud in het kader van uw vierde asielverzoek. Toen verklaarde u dat u weliswaar door omstandigheden een periode minder regelmatig naar de kerk kon gaan, maar die periode was op het moment van uw persoonlijk onderhoud d.d. 23 november 2018 al meer dan anderhalf jaar afgesloten (CGVS 23/11/2018, p. 5). U verklaarde toen ook dat u sinds het overlijden van uw moeder zes maanden daarvoor enkel in de kerk rust kon vinden. De maand voor uw persoonlijk onderhoud woonde u bijv. op één viering na – toen was u ziek – alle vieringen bij (CGVS 23/11/2018, p. 5-6). U ging ook om de twee weken naar de Bijbelstudie (CGVS 23/11/2018, p. 9). U verklaarde toen tot slot nog dat u er graag naartoe gaat en dat u er uit eigen interesse naartoe gaat (CGVS 23/11/2018, p. 6). Dat u het, gelet op voorgaande verklaringen, plotsklaps vanaf begin 2019 klaarblijkelijk niet meer nodig vond en geen zin meer had om naar de kerk te gaan en aan vieringen deel te nemen, ondermijnt dan ook fundamenteel de geloofwaardigheid van uw verklaringen afgelegd tijdens uw vierde verzoek, met name dat u frequent naar de kerk ging omdat u enkel daar rust vond en omdat u er graag naartoe gaat.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Hij beperkt zich er immers toe selectief enkele passages te citeren uit de verklaringen die hij aflegde tijdens het persoonlijk onderhoud van 23 november 2018. Hiermee doet hij geenszins afbreuk aan de voormelde, inzake en op basis van deze verklaringen en zijn overige gezegden gedane vaststellingen. Voor het overige laat verzoeker de voormelde motieven ongemoeid. Derhalve blijven deze motieven onverminderd gelden.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, wordt in de bestreden beslissing met recht gesteld:

“Er kan dan ook besloten dat u niet heeft aangetoond dat u na uw erkenning nog uit oprechte overtuiging het Christian Center heeft gefrequenteerd. Wat de foto's ter staving van uw aanwezigheid in het Christian Center betreft dient opgemerkt te worden dat hieruit hoogstens blijkt dat u op één of meerdere maaltijden aanwezig was, niets meer.”

Ook de nieuwe, door verzoeker neergelegde foto's zijn geenszins van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande. Vooreerst kan worden opgemerkt dat dergelijke foto's gemakkelijk te

manipuleren zijn. Ook de datumnotatie op dergelijke foto's kan eenvoudigweg worden aangepast. Deze vaststellingen ondermijnen de bewijswaarde van de betreffende foto's. Daarenboven is het niet ernstig dat verzoeker slechts in het verzoekschrift en in het kader van onderhavige beroepsprocedure met dergelijke foto's op de proppen komt. Reeds tijdens zijn laatste persoonlijk onderhoud werd immers aan verzoeker gevraagd om zulke foto's neer te leggen. Ondanks dat de foto's zouden dateren van 5 oktober 2021, van 12, 15 en 28 september 2022 en van 6 november 2022, deed verzoeker zulks voor het CGVS niet. Nochtans zouden verschillende van deze foto's reeds dateren van voor het laatste persoonlijk onderhoud, werd verzoeker tijdens dit laatste persoonlijk onderhoud nog vijf werkdagen geboden om deze foto's neer te leggen en werd de bestreden beslissing slechts genomen op 6 maart 2023. Uit de foto die zou zijn genomen op 5 oktober 2021, kan verder hoegenaamd niets worden afgeleid inzake enig religieus engagement van verzoeker. Op deze foto wordt verzoeker immers samen met een groep mensen afgebeeld voor een aantal bomen en struiken. Op de foto's die zouden dateren van 12 en 15 september 2021, is verder slechts te zien dat verzoeker met een aantal personen een maaltijd nuttigt. Ook hieruit kan voor het overige niets worden afgeleid. De overige foto's, die zouden dateren van 28 september en 6 november 2022, kunnen slechts aantonen dat verzoeker zich op de twee voormelde data (waarbij de eerste datum de datum betreft waarop het hoger aangehaalde nieuwe attest van het Christian Center aan verzoeker werd uitgereikt) alsnog naar een kerk begaf. Hieruit blijkt geenszins dat hij ook voorheen en in de periode van 2018 tot 2022 religieus actief zou zijn geweest. Dat verzoeker zich enkel op 28 september en op 6 november 2022 twee keren naar een kerk begaf, en dit slechts nadat hij werd opgeroepen voor en deelnam aan een persoonlijk onderhoud op grond waarvan zijn vluchtelingenstatus mogelijks kon worden ingetrokken en ondanks dat hij deze kerk voorheen blijkens de hoger gedane vaststellingen kennelijk niet bezocht, leidt tot het besluit dat deze twee kerkbezoeken geenszins waren ingegeven vanuit een oprechte en diepgewortelde religieuze overtuiging doch wel waren ingegeven vanuit louter en klaarblijkelijk opportunistische motieven en als enige doel hadden om alsnog de schijn te wekken of hoog te houden dat verzoekers eerder voorgehouden religieuze engagement en activiteiten, op grond waarvan de vluchtelingenstatus initieel aan hem werd verleend, oprecht en geloofwaardig zouden zijn.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

*“Verder kan er evenmin geloof gehecht worden aan uw bewering dat u met verschillende mensen over uw geloof gesproken zou hebben en dat u veel mensen uitgenodigd zou hebben om naar de kerk te gaan (CGVS, p. 5).*

*Immers, indien u zelf niet naar de kerk gaat, kan niet worden ingezien dat u andere mensen zou uitnodigen om naar de kerk te gaan. Dit blijkt tevens uit uw antwoord op de vraag wie u van uw geloof had proberen te overtuigen. Behalve uw schoonmoeder kwam u niet verder dan M.K. (...), R.M. (...) en uw partner – met uw Arabische collega's op het werk spreekt u niet over uw geloof – (CGVS, p. 11), waardoor u uw bewering dat u ‘veel’ mensen zou hebben uitgenodigd niet aannemelijk maakt. Betreffende uw christelijke conversaties met uw partner kan in dit verband opgemerkt worden dat uw schoonmoeder verklaarde dat uw partner dankzij de door u vertelde verhalen uit de Bijbel de traumatische gebeurtenissen uit haar jeugd een plaats kon geven en dat uw partner zelfs had aangegeven dat ze intussen ook klaar was om gedoopt te worden en dat ze een christen is, terwijl u verklaarde dat ze geen christen is, dat ze geen interesse heeft om naar de kerk te gaan en dat ze zelfs niet reageert wanneer u haar probeert te overtuigen van het christendom (CGVS schoonmoeder I, p. 9; CGVS schoonmoeder II, p. 9-10; CGVS, p. 4; p. 11). Gelet op het voorgaande, zijn uw gesprekken met uw partner over het christendom niet aannemelijk.*

*Bovendien werd er inzake het asielverzoek van uw schoonmoeder een weigeringsbeslissing genomen omdat er aan de oprechtheid van haar beweerde bekering niet het minste geloof gehecht kon worden. Zo had ze bijv. niet aannemelijk gemaakt dat ze werkelijk intens contact had met u vanuit Iran om over het christendom te spreken (CGVS schoonmoeder I, p. 18-20; CGVS, p. 12). In dit verband kan er ook op gewezen worden dat, ondanks uw beweerde frequente gesprekken met uw toekomstige schoonmoeder over het christendom, u niet eens wist waarom zij precies besloot om christen te worden (CGVS, p. 5). Nochtans kan aangenomen worden dat het motief om zich te bekeren een evident onderwerp is tussen de bekeerder en de bekeerde. Het loutere feit dat u niet op de hoogte was van uw schoonmoeders bekeringsmotieven, ondermijnt in zeer ernstige mate de geloofwaardigheid van jullie contacten en gesprekken over het christendom. Dit blijkt tevens uit uw verklaring dat uw schoonmoeder in België soms met u praat over het christendom wanneer u van uw werk komt, maar dat u er dan ‘geen zin’ in heeft (CGVS, p. 6). Een dergelijke opmerking verraadt geen diepgaande christelijke overtuiging en een oprechte wens om over het christendom te spreken.”*

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Door eenvoudigweg te poneren dat het niet ongewoon is dat hij gesprekken met zijn partner had en dat deze partner niet geïnteresseerd was en zich niet wou bekeren, ontkracht verzoeker de inzake deze vermeende gesprekken gedane vaststellingen op generlei wijze.

Waar verzoeker boudweg poneert dat hij wel degelijk meerdere gesprekken over het christendom zou hebben gehad met zijn schoonmoeder en dat zijn schoonmoeder zich hierna zou hebben bekeerd tot het christendom, dient te worden vastgesteld dat verzoeker hiermee de voormelde, pertinente en terechte vaststellingen inzake deze gesprekken niet ontkracht.

Verzoeker tracht voor het overige geheel ten onrechte te laten uitschijnen dat het verzoek om internationale bescherming van zijn schoonmoeder volledig los zou staan van zijn eigen motieven. Zoals genoegzaam blijkt uit zowel de inhoud van het voorliggende verzoekschrift, verzoekers verklaringen tijdens het laatste persoonlijk onderhoud als de stukken inzake het verzoek om internationale bescherming van verzoekers schoonmoeder die zijn opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier, beweerden zowel verzoeker als diens schoonmoeder immers dat verzoekers schoonmoeder via verzoeker met het christendom in aanraking zou zijn gekomen en (mede) door toedoen van verzoeker zou zijn bekeerd tot het christendom.

Het voorgaande klemmt nog des te meer daar verzoeker, wanneer deze werd ondervraagd over zijn vermeende religie en de binnen deze religie gevierde feestdagen, anno 2022 een bijzonder verregaand gebrek aan kennis tentoonspreidde. In dit kader wordt in de bestreden beslissing vooreerst geheel terecht gemotiveerd:

*“Er kan in dit verband bezwaarlijk een groei als gelovige in uw hoofde vastgesteld worden. Immers, tijdens uw persoonlijk onderhoud van 23 november 2018 antwoordde u nog correct dat op Pasen de verrijzenis van Jezus gevierd wordt en dat Pasen en Pinksteren de belangrijkste christelijke feesten zijn (CGVS 23/11/2018, p. 10). Heden kende u evenwel opmerkelijk genoeg van geen van beide feesten nog de betekenis en beschreef u Pasen zelfs verkeerdelijk als de dag waarop de geest van Christus zijn lichaam verlaat en naar de hemel gaat. U kon Pasen evenmin situeren in de tijd en meende dat Pasen in het jaar van uw onderhoud nog gevierd moest worden, terwijl het in werkelijkheid op 17 april 2022 al werd gevierd (CGVS, p. 6; p. 11). Het is zeer vreemd dat, ofschoon u in 2018 wel nog wist wat Pasen inhield, u als zelfverklaarde christen enkele jaren later niet eens meer weet dat men op Pasen viert dat Christus is opgestaan uit de dood. De verrijzenis van Jezus raakt nochtans aan de essentie van het christelijk geloof en is het belangrijkste christelijke feest. Ook zou uw schoonmoeder, die zich na u op uw aansturen zou hebben bekeerd, u aan de feestdagen herinnerd hebben en er met u over gesproken hebben (CGVS, p. 6). Dat een nieuwe bekeerde haar bekeerder moest herinneren dat op die dag een welbepaald christelijk feest plaatsvond, raakt overigens kant noch wal. Gelet op het voorgaande heeft u niet aangetoond anno 2023 nog over geloofskennis en over kennis van de christelijke geloofspraktijk te beschikken”.*

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Uit zijn voormelde verklaringen blijkt duidelijk dat hij niet (langer) wist wat Pasen en Pinksteren, nochtans twee bijzonder belangrijke christelijke feesten, betekenden en dat hij evenmin kon aangeven wanneer Pasen werd gevierd. Ook wanneer rekening wordt gehouden met de druk die een interview bij het CGVS met zich brengt, is het totaal niet aannemelijk dat iemand die beweert te zijn bekeerd en die reeds jarenlang als christen door het leven gaat over deze twee feesten dermate onwetend is en hierover geen gedegen verklaringen kan afleggen. Bovendien waren dit niet de enige hiaten in verzoekers kennis inzake zijn vermeende religie. Zo bleek verzoeker ook in het geheel niet te kunnen aangeven wat het vorige en laatste christelijke feest was (administratief dossier, notities van het laatste persoonlijk onderhoud, p.6). Verder kon verzoeker in het geheel niets zeggen over de eerste vijf boeken van het oude testament (*ibid.*, p.10).

De voormelde vaststellingen zijn ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof (meer) kan worden gehecht aan (de oprechtheid van) verzoekers bekering tot het christendom. In dit kader wordt in de bestreden beslissing dan ook met reden geconcludeerd:

*“Het geheel van bovenstaande motieven noopt ertoe te besluiten dat u niet aangetoond heeft sinds 2018 nog actief lid van het Christian Center te zijn. Evenmin heeft u uw beweerde predikactiviteiten aangetoond. Aangezien u in de periode voor uw erkenning bijzonder actief was in het Christian Center – of dat op zijn minst liet uitschijnen – terwijl na uw erkenning uw geloofsactiviteiten onbestaande zijn, dient besloten te worden dat uw geloofsactiviteiten indertijd louter ingegeven werden door opportunistische motieven om op die manier de vluchtelingenstatus te verwerven. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan de oprechtheid van uw bekering.”*

Mede gelet op hetgeen voorafgaat, wordt in de bestreden beslissing tevens terecht gesteld:

*“Volledigheidshalve kan, betreffende uw geloofsactiviteiten uit het verleden, worden toegevoegd dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit, gelet op het*

*bovenstaande, evenwel niet aannemelijk gemaakt – en personen met geloofwaardige bekeringsactiviteiten – uw bekering tot het christendom is echter niet geloofwaardig waardoor uit niets blijkt dat u zich bij terugkeer als christen zal gedragen of aldus zal worden gepercipieerd –, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Overigens had u ondanks uw overtuiging dat de Iraanse autoriteiten van uw bekering op de hoogte zijn geen concrete indicaties dat ze werkelijk op de hoogte zijn van uw vroegere geloofsactiviteiten in België (CGVS, p. 13)."*

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. Dient te worden opgemerkt dat verzoeker tot op heden op generlei wijze aantoonde of aannemelijk maakt en niet één concreet element of gegeven aanreikt waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de Iraanse autoriteiten van zijn voormelde activiteiten in België op de hoogte zouden zijn gekomen of zouden riskeren te komen; laat staan dat hij zou aantonen of aannemelijk maken dat zij hem omwille hiervan zouden wensen te viseren of vervolgen. In dit kader kan bovendien worden opgemerkt dat uit de beschikbare landeninformatie, zoals opgenomen in de map 'landeninformatie in het administratief dossier, duidelijk en genoegzaam blijkt dat de Iraanse autoriteiten geen interesse hebben in het vervolgen van afgewezen asielzoekers omwille van hun activiteiten in het buitenland, ook deze die verband houden met hun verzoek om internationale bescherming. Zij schenken over het algemeen weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en hebben weinig tot geen aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op het internet gezet. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren. Dient in dit kader te worden herhaald dat verzoeker, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, zulks in zijner hoofde in het geheel niet aantoonde of aannemelijk maakt. Hoewel verzoeker verweerder verwijt dat de voormelde informatie verouderd is, tracht te laten uitschijnen dat de informatie zoals gehanteerd door verweerder niet langer actueel zou zijn, beweert dat de context in Iran heden niet meer te vergelijken zou zijn met de context zoals deze gold ten tijde van het opstellen van de informatie van verweerder en op deze wijze voorhoudt dat de Iraanse autoriteiten nu wel oog zouden hebben voor wat Iraanse burgers in het buitenland doen, legt verzoeker geen informatie neer die aan de voormelde landeninformatie afbreuk zou kunnen doen en toont verzoeker op generlei wijze aan dat de situatie in Iran op dit vlak sedertdien dermate zou zijn gewijzigd dat verzoekers om internationale bescherming die vanuit Europa terugkeren naar Iran actueel wel zouden riskeren te worden gevisieerd of vervolgd omwille van activiteiten in het buitenland, die al dan niet verband houden met hun verzoek om internationale bescherming. Uit de informatie waarnaar verzoeker verwijst en de door verweerder gehanteerde informatie kan zulks namelijk hoegenaamd niet worden afgeleid. Nergens uit deze informatie blijkt dat de Iraanse autoriteiten de wil, laat staan de capaciteiten, zouden hebben om eenieder die een verzoek om internationale bescherming indient en religieuze activiteiten voert in het buitenland te identificeren, te viseren en te vervolgen. Uit deze informatie kan voorts hoegenaamd niet worden afgeleid dat het louter verblijven, indienen van een verzoek om internationale bescherming en deelnemen, omwille van klaarblijkelijk opportunistische motieven, aan religieuze activiteiten in België zou kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin bij een terugkeer naar Iran.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst het christelijke geloof zal aanhangen, dat hij zich aldaar als (bekeerd) christen zal manifesteren en dat hij er als dusdanig zal worden gepercipieerd door zijn omgeving en/of zijn autoriteiten; laat staan dat aangenomen zou kunnen worden dat hij ingevolge hiervan vervolging zou riskeren. In zoverre verzoeker in het voorliggende verzoekschrift daarnaast tracht te laten uitschijnen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst als verwesterd zou riskeren te worden beschouwd, dient verder te worden opgemerkt dat zulks bezwaarlijk ernstig kan worden gehouden. Verzoeker haalde dit bij het CGVS, wanneer hij aldaar werd ondervraagd eind september 2022, immers niet aan. Integendeel, verklaarde hij er daarenboven expliciet dat er benevens zijn bekering geen andere problemen waren waarom hij niet zou kunnen terugkeren naar Iran (administratief dossier, notities van het laatste persoonlijk onderhoud, p.13). In zoverre verzoeker in dit kader wijst op zijn vermeende bekering tot het christendom, dient bovendien te worden opgemerkt dat aan deze vermeende bekering niet het minste geloof (meer) kan worden gehecht. Dat zijn partner als ongelovige vrouw zou worden beschouwd, kan, gelet op het voorgaande en te meer nu verzoeker zelf aangaf dat zijn partner niet geïnteresseerd was in het christendom en zich niet wilde bekeren, evenmin worden aangenomen. Verzoeker toont voor het overige in het geheel niet aan dat hij, al dan niet door zijn verblijf in Europa, als persoon niet (langer) zou kunnen aarden bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Hij maakt *in concreto* in het geheel niet aannemelijk dat het loutere geven dat hij enige tijd in Europa en België heeft verbleven hem als persoon dusdanig zou hebben veranderd dat hij niet (langer) zou kunnen aarden binnen of zich zou kunnen aanpassen aan de Iraanse samenleving en de aldaar heersende normen. Verzoeker toont aldus geenszins aan en maakt geheel niet aannemelijk dat hij dermate verwesterd zou zijn of bij een terugkeer naar zijn land als dusdanig

verwesterd zou worden gepercipieerd dat dit zou kunnen volstaan om in zijner hoofde te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin en een nood aan internationale bescherming. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker is geboren en getogen in Iran, nu hij aldaar zijn gehele jeugd en vormende jaren doorbracht en nu hij bij verweerder nog werd gehoord in het Farsi.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, wordt in de bestreden beslissing dan ook op geheel gerechtvaardigde gronden aangegeven:

*“Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan er aan uw asielmotieven geen enkel geloof meer gehecht worden. Er dient dan ook benadrukt te worden dat u door het afleggen van bedrieglijke verklaringen in dit verband bewust de asielmotieven op basis waarvan u de vluchtelingenstatus heeft verkregen verkeerd voorgesteld heeft. Derhalve wordt overgegaan tot de intrekking van uw vluchtelingenstatuut voor zoverre u geen andere motieven kan aanbrengen die het behoud van het u toegekende statuut kunnen rechtvaardigen. Dit is hier evenwel niet het geval. U verklaarde immers uitdrukkelijk dat de enige reden waarom u niet naar Iran kan terugkeren uw bekering is (CGVS, p. 13).*

*Gelet op het geheel van bovenstaande motieven dient uw vluchtelingenstatus dan ook ingetrokken te worden op basis van artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet. Om dezelfde redenen kan er in uw hoofde geen sprake zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.”*

Tot slot wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

*“Tot slot is er in uw hoofde geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, voor wat Iran betreft, gelet op de afwezigheid van enige internationale informatie dat er in Iran een gewapend conflict zou zijn, van mening dat er geen indicaties zijn dat er voor burgers in Iran actueel een reëel risico zou bestaan om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.”*

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Uit de door verzoeker aangehaalde en geciteerde informatie kan namelijk hoegenaamd niet worden afgeleid dat de situatie in Iran op heden van zulke kritieke en onveilige aard zou zijn dat er zou kunnen worden gesproken van een reëel risico op ernstige schade in de zin van voornoemd wetsartikel voor de aldaar aanwezige burgers. Uit deze informatie kan immers slechts worden afgeleid dat de Iraanse autoriteiten eind 2022 de grove middelen hebben ingezet om de manifestaties die indertijd plaatsvonden in verzoekers land en regio van herkomst te onderdrukken en dat zij zulks op gewelddadige wijze deden. Dient te worden opgemerkt dat, hoe betreurenswaardig het gewelddadige optreden vanwege de Iraanse autoriteiten jegens de manifestanten ook was of is, het loutere gegeven dat de Iraanse autoriteiten protesten en demonstraties op gewelddadige wijze uit elkaar trachten te drijven en manifestanten viseren, geenszins kan volstaan om te kunnen spreken van een reëel risico op ernstige schade in hoofde van de burgers in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit volstaat namelijk niet om te kunnen spreken van een gewapend conflict in de zin van voormeld wetsartikel. Evenmin is het geweld dat in dit kader geschied willekeurig. Integendeel is het gericht tegen de manifestanten, heeft het tot oogmerk de manifestaties uit elkaar te drijven en te verhinderen en blijkt uit niets dat eenvoudige burgers, die niet deelnemen aan de betreffende protestacties en demonstraties, daarbij op willekeurige wijze zouden worden gevisieerd. Derhalve toont verzoeker in het geheel niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

3.8. Gelet op hetgeen voorafgaat, heeft verweerder in de bestreden beslissing terecht besloten tot de intrekking van verzoekers vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 55/3/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet en dient de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker te worden ontzegd.

3.9. Gezien verzoeker zich voor wat de aangevoerde schending van artikel 9 van het EVRM betreft op geen andere elementen beroept dan de hoger besproken asielmotieven, wordt de schending van dit artikel, nog daargelaten dat de Raad in het kader van het onderhavige beroep geen uitspraak doet over een maatregel tot terugleiding of verwijdering, ook niet dienstig aangevoerd.

3.10. Verzoeker toont voor het overige niet aan dat of op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.11. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

#### 4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

#### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt ingetrokken overeenkomstig artikel 55/3/1, §2 van de Vreemdelingenwet.

#### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

#### **Artikel 3**

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT